

२०७२ श्रावण ७ बिहीबार २३-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- जो सबैको सद्गति गर्नेवाला जीवनमुक्ति दाता हुनुहुन्छ, उहाँ तिम्रो पिता बन्नुभएको
छ, तिमी उहाँका सन्तान हौ, त्यसैले कति नशा रहनुपर्छ ।”

प्रश्न:- कुन बच्चाहरूको बुद्धिमा बाबाको याद निरन्तर टिक्न सक्दैन ?

उत्तर:- जसलाई पूरा-पूरा निश्चय छैन, उसको बुद्धिमा याद टिक्न सक्दैन । हामीलाई कसले
सिकाइरहनु भएको छ, यो जान्दैन भने याद कसलाई गर्ने ? जसले यथार्थ रूपमा चिनेर
याद गर्छन्, उनैको विकर्म विनाश हुन्छ । बाबा स्वयं आउनु भएर आफ्नो र आफ्नो
घरको यथार्थ पहिचान दिनुहुन्छ ।

ओम् शान्ति । अब ओम् शान्तिको अर्थ त सदैव बच्चाहरूलाई याद होला । हामी आत्मा हौं, हाम्रो घर
हो निर्वाणधाम वा मूलवतन । बाँकी भक्तिमार्गमा मनुष्यले जति पनि पुरुषार्थ गर्छन् उनलाई थाहा
छैन कहाँ जानु छ ? सुख केमा छ, दुःख केमा छ, केही पनि थाहा छैन । यज्ञ, तप, दान, पुण्य, तीर्थ
आदि गर्दै सिँढी तल उत्रिदै आउँछन् । अहिले तिम्रीलाई ज्ञान मिलेको छ त्यसैले भक्ति बन्द हुन्छ ।
घण्टा आदि बजाउने, त्यो वातावरण सबै बन्द । नयाँ दुनियाँ र पुरानो दुनियाँमा फरक त छ नि ।
नयाँ दुनियाँ हो पावन दुनियाँ । तिम्री बच्चाहरूको बुद्धिमा छ सुखधाम । सुखधामलाई स्वर्ग,
दुःखधामलाई नर्क भनिन्छ । मनुष्य शान्ति चाहन्छन्, तर वहाँ कोही पनि जान सक्दैन । बाबा
भन्नुहुन्छ- म जबसम्म यहाँ भारतमा आउँदिनँ तबसम्म म विना तिम्री बच्चाहरू जान सक्दैनौ ।
यहाँ नै शिवजयन्ती मनाइन्छ । निराकार अवश्य साकारमा आउनुहुन्छ नि । शरीर विना आत्माले
केही गर्न सक्छ र ? शरीर विना त आत्मा भट्किइरहन्छ । अरू तनमा पनि प्रवेश गर्छ । कोही राम्रो
हुन्छ, कोही चञ्चल हुन्छ, एकदम पागल बनाउँछ । आत्मालाई शरीर अवश्य चाहिन्छ । त्यसै गरी
परमपिता परमात्माले पनि शरीर विना यहाँ आएर के गर्नुहुन्छ ! भारत नै अविनाशी खण्ड हो ।
सत्ययुगमा एकै भारत खण्ड हुन्छ । अरू सबै खण्ड विनाश हुन्छन् । गायन गर्छन्, आदि सनातन
देवी-देवता धर्म थियो । उनीहरूले फेरि आदि सनातन हिन्दू धर्म भनिदिन्छन् । वास्तवमा शुरूमा कुनै
हिन्दू हुँदैन, देवी-देवताहरू थिए । यूरोपमा रहनेले आफूलाई क्रिश्चियन भन्छन् । यूरोपियन धर्म कहाँ
भन्छन् र ! यहाँ हिन्दूस्तानमा रहनेहरूले हिन्दू धर्म भनिदिन्छन् । जो दैवी धर्म श्रेष्ठ थिए, उनै ८४
जन्ममा आएर धर्म भ्रष्ट बनेका छन् । देवता धर्मका जो हुन् उनै यहाँ आउँछन् । यदि निश्चय छैन
भने सम्भ्र यस धर्मको होइन । यहाँ बसे तापनि उनको समझमा आउँदैन । वहाँ कुनै प्रजामा कम
पद पाउनेवाला होला ! चाहन्छन् सबैले सुख-शान्ति, त्यो त हुन्छ सत्ययुगमा । सबै त सुखधाममा
जान सक्दैनन् । सबै धर्म आ-आफ्नो समयमा आउँछन् । अनेक धर्म छन्, वृक्ष वृद्धि भइरहन्छ । मूल
फेद हो देवी-देवता धर्म । फेरि छ ३ हाँगाहरू (ट्यूब) । स्वर्गमा त यो हुन सक्दैन । द्वापरदेखि लिएर
नयाँ धर्म निक्लिदै जान्छ, यिनलाई भेराइटी मानव वृक्ष भनिन्छ । विराट् रूप अलग हो, यो भेराइटी
धर्मको वृक्ष हो । किसिम-किसिमका मनुष्य छन् । तिम्रीले जान्दछौ- कति धर्म छन् । सत्ययुग
आदिमा एकै धर्म थियो, नयाँ दुनियाँ थियो । दुनियाँले पनि जान्दछन्, भारत नै प्राचीन बहिश्त
थियो । धेरै धनवान थियो यसैले भारतलाई धेरै मान मिल्छ । कोही धनवान गरिब बन्छ भने उसप्रति
दया लाग्छ । बिचरा भारत के बनेको छ ! यो पनि ड्रामामा पार्ट छ । भन्दछन् पनि, सबैभन्दा धेरै
रहमदिल ईश्वर नै हुनुहुन्छ र आउनुहुन्छ पनि भारतमा । गरिबहरूलाई अवश्य धनवानले नै दया
गर्छन् नि । बाबा हुनुहुन्छ बेहदका धनवान, उच्च भन्दा उच्च बनाउनेवाला । तिम्री कसका बच्चा

२०७२ श्रावण ७ बिहीबार २३-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बनेका छौ, यो पनि नशा हुनुपर्छ। परमपिता परमात्मा शिवका हामी सन्तान हौं, जसलाई नै जीवनमुक्ति दाता, सद्गति दाता भन्दछन्। जीवनमुक्ति पहिले-पहिले सत्ययुगमा हुन्छ। यहाँ त छ जीवनबन्ध। भक्तिमार्गमा पुकार्छन्— बाबा बन्धनबाट छुटाउनुहोस्। अहिले तिमीले पुकार्न सक्दैनौ।

तिमीले जान्दछौ— बाबा जो ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, उहाँले नै विश्वको इतिहास-भूगोलको सार सम्झाइरहनु भएको छ। नलेजफुल हुनुहुन्छ। यिनले त स्वयं भन्छन् म भगवान् होइन। तिमीलाई त देहबाट न्यारा देही-अभिमानी बन्नु छ। सारा दुनियाँलाई, आफ्नो शरीरलाई पनि भुल्नु छ। यिनी भगवान् हुँदै होइनन्। यिनलाई भनिन्छ नै बापदादा। बाबा हुनुहुन्छ उच्चभन्दा उच्च। यो पतित पुरानो तन हो। महिमा केवल एकको छ। उहाँसँग योग लगाउनु छ तब नै पावन बन्छौ। नत्र कहिल्यै पावन बन्न सक्दैनौ अनि अन्तिममा हिसाब-किताब चुक्ता गरेर सजाय खाएर जान्छौ। भक्तिमार्गमा हम सो, सो हमको मन्त्र सुन्दै आएका छौ। हामी आत्मा सो परमपिता परमात्मा, सो हामी आत्मा— यही गलत मन्त्रले परमात्माबाट बेमुख गर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, परमात्मा सो हामी आत्मा भन्नु यो बिल्कुल गलत हो। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई वर्णहरूको पनि रहस्य सम्झाइएको छ। हामी नै ब्राह्मण हौं फेरि हामी नै देवता बन्नको लागि पुरुषार्थ गर्छौं। फेरि हामी नै देवता बनेर क्षत्रिय वर्णमा आउँछौं। अरू कुनैलाई कहाँ थाहा छ र— हामीले कसरी ८४ जन्म लिन्छौं? कुन कुलमा लिन्छौं? तिमी अहिले सम्झन्छौ— हामी ब्राह्मण हौं, बाबा त ब्राह्मण हुनुहुन्न। तिमी नै यी वर्णहरूमा आउँछौ। अहिले ब्राह्मण धर्ममा एडप्ट गरिएको छ। शिवबाबाद्वारा प्रजापिता ब्रह्माको सन्तान बनेका छौ। यो पनि जान्दछौ— निराकारी आत्माहरू वास्तवमा ईश्वरीय कुलका हुन्। निराकारी दुनियाँमा रहनेवाला हुन्। फेरि साकारी दुनियाँमा आउँछन्। पार्ट खेलन आउनुपर्छ। वहाँबाट आएर फेरि हामीले देवता कुलमा ८ जन्म लियौं, फेरि हामी क्षत्रिय कुलमा, वैश्य कुलमा जान्छौं। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— तिमीले यति जन्म दैवी कुलमा लियौ फेरि यति जन्म क्षत्रिय कुलमा लियौ। ८४ जन्मको चक्र हो। तिमी बाहेक यो ज्ञान अरू कसैलाई मिल्न सक्दैन। जो यस धर्मका हुन् उनै यहाँ आउँछन्। राजधानी स्थापना भइरहेको छ। कुनै राजा-रानी कुनै प्रजा बन्छन्। सूर्यवंशी लक्ष्मी-नारायण द फस्ट, सेकेण्ड, थर्ड— ८ गद्दी चल्छन् फेरि क्षत्रिय धर्ममा पनि फस्ट, सेकेण्ड, थर्ड यस्तो चल्छ। यो सबै कुरा बाबाले सम्झाउनुहुन्छ। जब ज्ञानका सागर आउनुहुन्छ अनि भक्ति समाप्त हुन्छ। रात समाप्त भएर दिन हुन्छ। वहाँ कुनै पनि प्रकारको धक्का हुँदैन। आराम नै आराम हुन्छ, कुनै हंगामा हुँदैन। यो पनि ड्रामा बनेको छ। भक्तिमार्गमा नै बाबा आउनुहुन्छ। सबैलाई फर्केर अवश्य जानु छ फेरि नम्बरवार उत्रिन्छन्। क्राइस्ट आएपछि फेरि उनको धर्मका पनि आइरहन्छन्। अहिले हेर कति क्रिश्चियन छन्। क्राइस्ट भए क्रिश्चियन धर्मको बीज। यस देवी-देवता धर्मका बीज हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा शिव। तिम्रो धर्म स्थापना गर्नुहुन्छ परमपिता परमात्माले। तिमीलाई ब्राह्मण धर्ममा कसले ल्यायो? बाबाले एडप्ट गर्नुभयो अनि उहाँबाट सानो ब्राह्मण धर्म भयो। ब्राह्मणहरूको चोटी गाइन्छ। यो चोटी हो निशानी। त्यसपछि फेरि अरू वंश बढ्दै जान्छ। यो सबै कुरा बाबाले नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ। बाबा जो कल्याणकारी हुनुहुन्छ उहाँ नै आएर विश्वको कल्याण गर्नुहुन्छ। सबैभन्दा अधिक कल्याण त तिमी बच्चाहरूको नै गर्नुहुन्छ। तिमी केबाट के बन्छौ! तिमी अमरलोकको मालिक बन्छौ। अहिले नै तिमी काममाथि विजय पाउँछौ। वहाँ अकाले मृत्यु हुँदैन। मर्ने कुरै हुँदैन। बाँकी चोला त परिवर्तन गर्छन् नि।

जस्तै सर्पले एक काँचुली फेरेर अर्को लिन्छ। यहाँ पनि तिमी यो पुरानो खाल (छाला) छोडेर नयाँ दुनियाँमा नयाँ खाल लिन्छौ। सत्ययुगलाई भनिन्छ फूलको बगैंचा (गार्डेन अफ फ्लावर्स)। कहिल्यै कुनै कुवचन वहाँ बोल्दैनन्। यहाँ त छ नै कुसङ्ग। मायाको संगत छ नि त्यसैले यसको नाम नै हो रौरव नर्क। भवन धेरै पुरानो भएपछि नगरपालिकाले खाली गराइदिन्छ। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— जब पुरानो दुनियाँ हुन्छ तब म आउँछु।

ज्ञानद्वारा सद्गति हुन्छ। राजयोग सिकाइन्छ। भक्तिमा त केही पनि छैन। हो, जस्तै दान-पुण्य गछौं भने अल्पकालको लागि सुख मिल्छ। राजाहरूलाई पनि संन्यासीहरूले वैराग्य दिलाउँछन्, यो त काग विष्टा समान सुख हो। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बेहदको वैराग्य सिकाइन्छ। यो हो नै पुरानो दुनियाँ, अब सुखधामलाई याद गर। फेरि शान्तिधाम हुँदै यहाँ आउनु छ। देलवाडा मन्दिरमा हुबहु तिम्रो यस समयको यादगार छ। तल तपस्यामा बसेका छन्, माथि छ स्वर्ग। नत्र स्वर्ग कहाँ देखाऊन्? मनुष्य मन्यो भने भन्छन् स्वर्ग गयो। स्वर्गलाई माथि सम्भन्छन् तर माथि केही छँदै छैन। भारत नै स्वर्ग, भारत नै नर्क बन्छ। यो मन्दिर पूरा यादगार हो। यी मन्दिर आदि सबै पछि बन्छन्। स्वर्गमा भक्ति हुँदैन। वहाँ त सुख नै सुख हुन्छ। बाबा आएर सबै रहस्य सम्भाउनुहुन्छ। अरू सबै आत्माहरूको नाम बदलिन्छन्, शिवको नाम बदलिदैन। उहाँको आफ्नो शरीर छँदै छैन। शरीर विना पढाउने कसरी! प्रेरणाको त कुरा नै छैन। प्रेरणाको अर्थ हो विचार। यस्तो होइन, माथिबाट प्रेरणा गर्नुहुन्छ अनि यहाँ आइपुग्छ, यसमा प्रेरणाको कुनै कुरा छैन। जो बच्चाहरूलाई बाबाको पूरा परिचय छैन, पूरा निश्चय छैन, उनको बुद्धिमा याद पनि टिक्दैन। हामीलाई कसले सिकाइरहनुभएको छ, यो जान्दैनन् त्यसैले याद कसलाई गर्ने? बाबाको यादबाट नै तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। जसलाई जन्म-जन्मान्तर लिङ्गको रूपमा याद गर्छन्, सम्भन्छन् यो परमात्मा हुनुहुन्छ, उहाँको यो चिह्न हो, उहाँ हुनुहुन्छ निराकार, साकार होइन। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई पनि प्रकृतिको आधार लिनुपर्छ। नत्र तिमीलाई सृष्टि चक्रको रहस्य कसरी सम्भाऊँ। यो हो रूहानी ज्ञान। आत्माहरूलाई नै यो ज्ञान मिल्छ। यो ज्ञान एक बाबाले नै दिन सक्नुहुन्छ। पुनर्जन्म त लिनु नै छ। सबै एक्टरहरूलाई पार्ट मिलेको छ। निर्वाणमा कोही पनि जान सक्दैन। मोक्ष मिल्न सक्दैन। जो नम्बरवन विश्वको मालिक बन्छन् उनै ८४ जन्ममा आउँछन्। चक्र अवश्य लगाउनु छ। मनुष्य सम्भन्छन्— मोक्ष मिल्छ, कति मत-मतान्तर छ। वृद्धि भइ नै रहन्छ। फर्केर कोही पनि जाँदैन। बाबाले नै ८४ जन्मको कहानी बताउनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले पढेर फेरि पढाउनु छ। यो रूहानी ज्ञान तिमी सिवाय अरू कसैले दिन सक्दैन। न शूद्र, न देवताहरूले दिन सक्छन्। सत्ययुगमा दुर्गति हुँदैन त्यसैले कसैले यो ज्ञान लिनु पर्दैन। यो ज्ञान हो नै सद्गतिको लागि। सद्गति दाता, लिबरेटर, गाइड एकै हुनुहुन्छ। यादको यात्रा सिवाय कोही पनि पवित्र बन्न सक्दैन। सजाय अवश्य खानुपर्नेछ। पद पनि भ्रष्ट हुन्छ। सबैको हिसाब-किताब चुक्ता त हुनु छ नि। तिमीलाई तिम्रै कुरा सम्भाउनुहुन्छ अरू धर्ममा जाने के आवश्यकता छ र। तिमीहरूलाई नै यो ज्ञान मिल्छ। बाबा पनि भारतमा नै आएर ३ धर्म स्थापन गर्नुहुन्छ। अहिले तिमीलाई शूद्र धर्मबाट निकालेर उच्च कुलमा लैजानुहुन्छ। त्यो हो नीच, पतित कुल, अब पावन बनाउनको लागि तिमी ब्राह्मण निमित्त बन्छौ। यसलाई रुद्र ज्ञान यज्ञ भनिन्छ। रुद्र शिवबाबाले यज्ञ रचनुभएको छ, यस बेहदको यज्ञमा सारा पुरानो दुनियाँको आहुति पर्नु छ। फेरि नयाँ दुनियाँ स्थापना हुन्छ। पुरानो दुनियाँ समाप्त हुनु छ।

२०७२ श्रावण ७ बिहीबार २३-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
तिमी यो ज्ञान लिन्छौ नै नयाँ दुनियाँको लागि । देवताहरूको छायाँ पुरानो दुनियाँमा पर्न सक्दैन ।
तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- कल्प पहिले जो आएका थिए उनै आएर यो ज्ञान लिन्छन् । नम्बरवार
पुरुषार्थ अनुसार पढाइ पढ्छन् । मनुष्यले यहाँ नै शान्ति चाहन्छन् । अब आत्मा त हो नै
शान्तिधामको निवासी । बाँकी यहाँ शान्ति कसरी हुन सक्छ ? यस समय त घर-घरमा अशान्ति छ ।
रावण राज्य हो नि । सत्ययुगमा बिल्कुलै शान्तिको राज्य हुन्छ । एक धर्म, एक भाषा हुन्छ ।
अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) यस पुरानो दुनियाँबाट बेहदको वैरागी बनेर आफ्नो देहलाई पनि भुलेर शान्तिधाम र
सुखधामलाई याद गर्नु छ । निश्चयबुद्धि बनेर यादको यात्रामा रहनु छ ।
- २) हम सो, सो हमको मन्त्रलाई यथार्थ रूपमा बुझेर अब ब्राह्मण सो देवता बन्ने पुरुषार्थ
गर्नु छ । सबैलाई यसको यथार्थ अर्थ बुझाउनु छ ।

वरदान:- सदा श्रेष्ठ र नयाँ प्रकारको सेवाद्वारा वृद्धि गर्नेवाला सहज सेवाधारी भव

संकल्पद्वारा ईश्वरीय सेवा गर्नु यो पनि सेवाको श्रेष्ठ र नयाँ तरिका हो । जसरी
जौहरीले सधैं बिहान आफ्ना हरेक रत्नलाई चेक गर्छ- सफा छ, चमक ठीक छ, ठीक
ठाउँमा राखिएको छ... त्यसैगरी सधैं अमृतबेला आफ्ना सम्पर्कमा आउने
आत्माहरूमाथि संकल्पद्वारा दृष्टि घुमाऊ । जति तिमिले उनीहरूलाई संकल्पद्वारा याद
गर्छौ, उति त्यो संकल्प उनीहरूको पासमा पुग्छ..... । यस प्रकार सेवाको नयाँ तरिका
अपनाएर वृद्धि गर्दै जाऊ । तिम्रो सहयोगको सूक्ष्म शक्ति आत्माहरूलाई तिम्रीतर्फ स्वतः
आकर्षित गर्छ ।

स्लोगन:- बहानाबाजीलाई मर्ज गरेर बेहदको वैराग्य वृत्तिलाई इमर्ज गर ।